

Sajarah Nu Nyumput tina Ayat Opat Puluh — Nomer Dua Puluh Genep

Yehekel Nomer Tujuh

Jeff Pippenger

2026-08-12

Garis nubuatan anu ku abdi dipikawanoh minangka ‘roda Yosia’ dimimitian ku pambarontakan Israél baheula nalika maranéhna nolak Allah minangka rajana dina taun 1097 SM. Tilu raja anu kahiji (Saul, Daud, jeung Salomo) dipikawanoh maréntah salila opat puluh taun, ti taun 1097 SM nepi ka taun 977 SM. Dina pupusna Salomo, pambarontakan Yarobeam jeung sapuluh kaom kalér ngalengkepan garis tilu raja anu kahiji, sarta ngamimitian hiji garis raja-raja boh di karajaan kalér boh di karajaan kidul.

Tilu raja anu kahiji téh mangrupa lambang tina loba bebeneran, tapi salah sahiji roda bebeneran anu patalina jeung maranéhna nyaéta tilu raja panungtung Yuda—Yoyakim, Yoyakin, jeung Zedekia—anu saterusna ngalambangkeun Kores, Darius, jeung Artahsasta. Kores, Darius, jeung Artahsasta saterusna ngalambangkeun tilu parentah maranéhna anu ngajangkau ti 536 SM nepi ka 457 SM; anu saterusna ngalambangkeun tilu malaikat dina Wahyu opat welas anu sumping dina 1798, 19 April 1844, jeung 22 Oktober 1844, masing-masing. Sajarah datangna tilu malaikat dina Wahyu opat welas diulang nepi ka unggal jéntréna dina mangsa pamaséan saratus opat puluh opat rébu, ku kituna nangtukeun yén garis nubuat anu dimimitian ku pangurapan Saul jadi raja ngahontal kacindekanana nalika garéja anu jaya diurap dina hukum Minggu anu baris geura datang. Garis éta ngawengku roda raja Yosia, anu ngalegaan ka tukang nepi ka pemberontakan Yarobeam di Bétel jeung Dan dina 977 SM.

Dua puluh dua

Yarobeam miboga perlambang dua puluh dua, sabab anjeunna maréntah salila dua puluh dua taun, ku kituna kasaksianana kabeungkeut kana sajarah anu dilambangkeun ku dua puluh dua, nyaéta lambang ngahijina Katuhanan jeung kamanusaan sakumaha dipintonkeun ku titingalian marah-na Daniel dina poé ka dua puluh dua, jeung ku bilangan dua ratus dua puluh, anu bilangan dua puluh dua téh mangrupa sapersapuluhna.

Jeung lilana Yeroboam marentah téh dua puluh dua taun; tuluy anjeunna kulem sareng karuhunna, sarta Nadab putrana marentah ngagantikeun anjeunna. 1 Raja-raja 14:20.

“Panghijian jadi hiji,” anu ngagambarkeun gabungan antara Kaallahan jeung kamanusaan, nyaéta padamelan Kristus anu dimimitian dina 22 Oktober, atawa bulan kasapuluh (Gregorian); sapuluh kali dua puluh dua sarua jeung dua ratus dua puluh. Yerobeam ngadegkeun altar-altar palsu boh di Bétel boh di Dan, ku sabab éta anjeunna jadi lambang ibadah Minggu anu palsu patalina jeung gabungan gareja (Bétel: hartina gareja) jeung nagara (Dan: hartina pangadilan).

Tuluy Yerobeam ngadegkeun Syékhém di pagunungan Épraim, tuluy cicing di dinya; sarta anjeunna indit ti dinya, teras ngadegkeun Pénuél. Jeung Yerobeam ngucap dina haténa, “Ayeuna karajaan ieu bakal balik deui ka kulawarga Daud. Lamun ieu bangsa naék ka Bait PANGERAN di Yerusalem pikeun ngalakukeun kurban, tangtu haté ieu bangsa bakal malik deui ka gustina, nya éta ka Réhabeam, raja Yuda; maranéhna bakal maéhan kaula, tuluy balik deui ka Réhabeam, raja Yuda.” Ku sabab kitu raja téh ménta piwuruk, tuluy nyieun dua anak sapi tina emas, sarta ngadawuh ka maranéhna, “Kacida matak beuratna keur maranéh naék ka Yerusalem; ieu allah-allah maranéh, hé Israil, anu geus ngaluarkeun maranéh ti tanah Mesir.” Hiji disimpenna di Bétél, ari nu saurang deui ditempatkeunana di Dan. Jeung hal ieu jadi dosa; sabab bangsa éta indit sujud ka hareupeun nu hiji, nepi ka ka Dan. Anjeunna ogé ngadegkeun imah-imah pangluhurna, sarta ngangkat imam-imam ti jalma-jalma panghandapna di antara rayat, anu lain ti antara bani Léwi. Jeung Yerobeam netepkeun hiji pesta dina bulan kadalapan, dina poé kalima welas bulan éta, sarua jeung pesta anu aya di Yuda, sarta anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar. Kitu ogé anu dilakukeunana di Bétél, ku ngalakukeun kurban ka anak-anak sapi anu geus dijieunna; sarta anjeunna nempatkeun di Bétél imam-imam pikeun pangluhurna anu geus dijieunna. Ku kituna anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar anu geus dijieunna di Bétél, dina poé kalima welas bulan kadalapan, nya éta dina bulan anu geus dirarancang ku haténa sorangan; sarta netepkeun hiji pesta pikeun urang Israil; tuluy anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar, sarta ngukus menyan. 1 Raja-raja 12:25–33.

Dina sajarah pondasi sapuluh kaom kalér, aya hiji pambarontakan anu geus dipralambangkeun ku panolakan Israél ka Allah minangka Raja, kitu deui ku pambarontakan Harun jeung anak sapi emas. Pambarontakan Harun aya dina sajarah pondasi Israél baheula, sedengkeun pambarontakan Yarobeam aya dina sajarah pondasi sapuluh kaom kalér. “Line upon line” Harun, minangka imam agung, ngalambangkeun garéja, jeung Yarobeam, minangka raja, ngalambangkeun nagara. Dua pambarontakan pondasi éta mangrupa hiji garis anu ngawengku pambarontakan pondasi umat Israél dina kahayang maranéhna boga raja manusa.

490

Aya tilu mangsa salila opat ratus salapan puluh taun dina sajarah suci anu digambarkeun dina kitab Yehezkiel, sarta hiji patali jeung para raja, nu séjén jeung tempat suci, jeung nu séjén deui jeung bala. Tilu mangsa éta saluyu jeung pambarontakan Harun, (tempat suci), Saul (bala) jeung Yerobeam (raja). Tina tilu lambang nabi, imam, jeung raja, nya éta raja Saul anu diidentifikasi keur ngaramal, jeung Harun éta imam, sarta Yerobeam éta raja.

Geus kajadian, nalika sakumna anu ti baheula geus wawuh ka anjeunna ningali yén, enya, anjeunna ngaramal di antara para nabi, tuluy jalma-jalma nyarita ka nu saurang jeung nu séjén, “Naon ieu anu geus tumiba ka anak Kis? Naha Saul ogé kaasup di antara para nabi?” Jeung saurang ti tempat éta ngawaler, pokna, “Tapi saha bapa maranéhna?” Ku sabab éta jadilah éta hiji paribasa, “Naha Saul ogé kaasup di antara para nabi?” 1 Samuel 10:11, 12.

Garéja anu jaya diwangun ku saurang nabi umur tilu puluh taun, saurang imam umur tilu puluh taun, jeung saurang raja umur tilu puluh taun, anu dilambangkeun ku Yehezkiel anu mimiti dina taun katilu puluh, Yusuf anu mimiti palayananna dina umur tilu puluh taun, jeung raja Daud anu

mimiti maréntah dina umur tilu puluh taun. Garéja anu jaya dilambangkeun dina dalapan pasal panungtungan tina kitab Yehezkiel minangka Bait Allah anu ngeusi bumi, jeung garéja anu jaya téh nyaéta Filadelfia, nyaéta garéja anu ka dalapan anu asalna tina tujuh.

Garis nubuat Yosia anu dimimitian dina taun 977 SM réngsé dina hukum Minggu anu enggal bakal sumping. Pamurnian jeung pamasihan meterai ka saratus opat puluh opat rébu anu dimimitian dina 31 Désémber 2023, dimimitian nalika Mikhaél turun pikeun ngahudangkeun deui dua saksi dina Wahyu sabelas. Taun 2023 sumping dua puluh dua taun sanggeus 11 Séptémber 2001, sakumaha Alien and Sedition Acts taun 1798 sumping dua puluh dua taun sanggeus Declaration of Independence dina taun 1776. Pamaréntahan Yerobeam salila dua puluh dua taun dimimitian dina taun 977 SM nalika nubuat Yosia ditepikeun. Dina waktu éta nabi anu henteu taat dina 1 Raja-raja pasal tilu welas nyanghareupan kamurtadan Yerobeam, sakumaha Musa nyanghareupan kamurtadan Harun, jeung Samuel nyanghareupan rombongan anu mikahayang saurang raja. Ieu pasanghareupan ngalawan kamurtadan-kamurtadan dasar anu dilambangkeun ku pekabaran nabi anu henteu taat, Musa, jeung Samuel ngalambangkeun sora tarik malaikat katilu dina hukum Minggu. Éta téh pekabaran panggeuing anu diproklamasikeun ku panji, anu dina sajarah Yerobeam dilambangkeun minangka ramalan ngeunaan Yosia anu dibarengan ku hiji “tanda.”

Sarta, aya hiji jalmi Allah sumping ti Yuda ka Bétel ku pangandika PANGERAN; sarta Yerobeam nangtung di gigireun altar rék ngaduruk menyan. Anjeunna ngagentraan ngalawan altar éta dina pangandika PANGERAN, sarta nyarios, “He altar, altar, kieu timbalan PANGERAN: Tingali, hiji anak bakal dilahirkeun ka kulawarga Daud, ngaranna Yosia; sarta di luhur manehna anjeunna bakal ngahaturkeun para imam ti pasarean-pasarean luhur anu ngaduruk menyan di luhur maneh, sarta tulang-tulang manusa bakal diduruk di luhur maneh.” Jeung dina poé éta kénéh anjeunna mikeun hiji tanda, pokna, “Ieu tanda anu parantos dipangandikakeun ku PANGERAN: Tingali, altar ieu bakal beulah, sarta lebu anu aya di luhurna bakal tumpah.” Kajadianana, nalika Raja Yerobeam ngadangu pangandika jalmi Allah anu parantos ngagentraan ngalawan altar di Bétel, anjeunna ngalegaan leungeunna ti altar, pokna, “Cekel anjeunna.” Tapi leungeunna, anu diulinkeunana ngalawan anjeunna, jadi garing, nepi ka anjeunna teu tiasa narik deui éta leungeun ka dirina.

Meja kurban éta ogé meulah, sarta lebu tina éta meja kurban murag ka luar, nurutkeun kana tanda anu geus dipaparinkeun ku abdi Allah ku pangandika PANGERAN. Tuluy raja ngawaler sarta ngandika ka abdi Allah, “Mugi ayeuna nyuhunkeun ka payuneun PANGERAN Allah anjeun, sarta neneda pikeun kaula, sangkan panangan kaula dipulihkeun deui.” Jeung abdi Allah nyuhunkeun ka PANGERAN, sarta panangan raja dipulihkeun deui ka anjeunna, sarta jadi saperti kaayaanana ti heula. Saterusna raja ngandika ka abdi Allah, “Hayu milu ka bumi kaula, sing nyegerkeun diri, sarta kaula baris mikeun ganjaran ka anjeun.” Tapi abdi Allah ngandika ka raja, “Sanajan anjeun mikeun kaula satengah ti bumi anjeun, kaula moal asup jeung anjeun, ogé moal dahar roti atawa nginum cai di ieu tempat; sabab kieu parentah anu geus dipasihkeun ka kaula ku pangandika PANGERAN, saur-Na: Ulah dahar roti, ulah nginum cai, jeung ulah balik deui ngaliwatan jalan anu sarua jeung jalan anjeun datang.” Ku kituna anjeunna indit ngalangkungan jalan anu séjén, sarta henteu mulang ngaliwatan jalan anu tadi dipakéna datang ka Bétel. 1 Raja-raja 13:1–10.

Panolakan nabi pikeun tuang babarengan jeung Yerobeam sanajan ditawarkeun “satengah imah anjeun” saluyu jeung jangji Herodes ka Salome ngeunaan satengah karajaanna.

Jeung nalika geus datang hiji poé anu merenah, nyaéta waktu Herodes dina poé kalahiranana ngayakeun hiji pésta pikeun para pambesarna, para panglima luhur, jeung para inohong utama di Galilea; sarta nalika putri Herodias éta asup jeung menari, tuluy ngaresepkeun Herodes jeung maranéhna anu calik dahar babarengan jeung manéhna, raja ngadawuh ka éta mojang, “Ménta ka kami naon baé anu ku maneh dipikahayang, tangtu ku kami dipasihkeun ka maneh.” Jeung manéhna sumpah ka éta mojang, “Naon baé anu ku maneh dipénta ka kami, tangtu ku kami dipasihkeun ka maneh, nepi ka satengah karajaan kami.” Tuluy éta mojang kaluar sarta ngomong ka indungna, “Naon anu kudu ku abdi dipénta?” Jeung indungna ngawaler, “Hulu Yohanes Pembaptis.” Markus 6:21–24.

Jangji Hérod jangji méré satengah karajaanana kajadian dina poé ulang taunana. Hérod téh lambang Roma, sarta sapuluh raja dina Wahyu tujuh welas dilambangkeun ku pamecahan Roma jadi sapuluh bagian dina Daniel pasal tujuh, jeung ku sapuluh ramo suku dina pasal dua. Poé ulang taunana ditandaan nalika karajaan kagenep digantikeun ku karajaan katujuh dina hukum Minggu, sarta dina harti ieu, éta téh poé kalahiran Perserikatan Bangsa-Bangsa minangka karajaan katujuh dina nubuatan Kitab Suci. Dina hukum Minggu anu geura datang, sapuluh raja, anu dilambangkeun ku sapuluh kaom kalérna Yérobéam, sapuk pikeun masrahkeun karajaan maranéhna ka sato galak salila sajam dina Wahyu “tujuh welas”.

Sabab Allah parantos nunda kana haténa maranéhna pikeun ngalaksanakeun pangersa-Na, pikeun satuju, jeung mikeun karajaan maranéhna ka sato galak éta, nepi ka pangandika-pangandika Allah kalaksanakeun. Wahyu 17:17.

Saméméh urang ngulik nubuat Yézkiel dina pasal kaopat, urang baris ngaidentifikasi tilu welas kali Yézkiel sacara langsung nyebutkeun hiji tanggal. Eta tilu welas pananda jalan éta, sacara umum, kabagi antara dunya jeung umat Allah. Dunya anu dilambangkeun ku Mesir ditempatkeun kana hiji tanggal langsung genep kali, sarta Tirus disanghareupan sakali, sedengkeun genep kali séjénna Yerusalem anu jadi poko perkara. Kitab éta dimimitian dina taun 592 SM, nyaéta taun katiluna puluh tina siklus Yobel ka tujuh welas, sarta ayat kahiji dina pasal kaopat puluh Yézkiel netepkeun tanggal 22 Oktober 573 SM minangka ahir tina éta siklus. Siklus Yobel ngagambarkeun mangsa pamaséan pikeun saratus opat puluh opat rébu jiwa ti 9/11 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang, anu satuluyna ogé dilambangkeun dina hiji fraktal tina sajarah anu sarua, ti 31 Désémber 2023 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang. Duanana mangsa éta ditipologikeun ku 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844.

Dina tanggal 11 Agustus 1840, lain lain iwal Yesus Kristus sorangan anu turun minangka malaikat anu perkasa dina Wahyu sapuluh, anu mawa hiji kitab leutik anu kudu dicokot jeung didahar ku umat Allah. Malaikat anu sarua turun deui dina 9/11 pikeun nandaan mimiti waktu panyegelan. Malaikat anu sarua turun dina tanggal 31 Désémber 2023 pikeun ngahudangkeun deui dua saksi anu geus dipaéhan di jalan kota gedé éta, nyaéta Sodom jeung Mesir, tempat Gusti ogé disalibkeun. Turunna éta nandaan mangsa panutup tina waktu panyegelan. Dina mangsa fraktal ti tanggal 31 Désémber 2023 nepi ka hukum Minggu, Ezekiel imam dipaparin hiji tetenjoan ngeunaan Bait

Allah di sawarga. Dina waktos éta, anjeunna dijadikeun bisu sarta ngan ukur nyarita nalika Allah maréntahkeun anjeunna pikeun nyarita. Kaayaanana lumangsung nepi ka hukum Minggu anu geus caket datangna, anu dilambangkeun ku karuksakan Yerusalem.

Sakumaha halna ka Yohanes, Yehezkiel diparentahkeun pikeun nyandak kitab anu aya dina panangan malaikat anu turun dina Wahyu sapuluh, sarta ogé diparentahkeun pikeun ngadahar kitab ratapan, dukacita, jeung cilaka.

Tapi maneh, anak manusa, déngékeun naon anu ku Kami diucapkeun ka maneh; ulah maneh jadi barontak saperti eta kulawarga anu barontak: bukakeun sungut maneh, sarta dahar naon anu ku Kami dipasihkeun ka maneh. Jeung waktu kuring neuteup, tingali, aya hiji leungeun diulurkeun ka kuring; jeung, nya éta, aya gulungan kitab di jerona; Jeung anjeunna ngabentangkeun éta di hareupeun kuring; sarta éta ditulisan di jero jeung di luar: sarta di jerona ditulisan pangaduan, jeung perkabungan, jeung cilaka. Ezekiel 2:8–10.

Talata ieu dipintonkeun minangka hiji talata tilu rangkep, ku kituna ngalambangkeun talata tina tilu malaikat dina Wahyu opat welas. Ku sabab eta, ieu téh talata panyegelan ti malaikat katilu anu nyégel jalma-jalma di jero Yerusalem anu keur ngaduh jeung ngarandegkeun dosa gereja jeung nagara, sakumaha dipidangkeun dina pasal salapan Yeheskel jeung pasal tujuh Wahyu.

Jeung kamulyaan Allah Israil geus angkat ti luhur kerub, tempat Mantenna aya, ka ambang imah. Tuluy Mantenna nyaur ka eta lalaki anu make pakean linen, anu dina gigirna aya wadah mangsi panulis; sarta PANGERAN ngandika ka manehna, “Ngaliwatlah ka tengah kota, ka tengah Yerusalem, sarta pasanglah hiji tanda dina tarang jalma-jalma anu ngeluh jeung anu ceurik ku sabab sagala kakajian anu dipigawe di tengahna.” Yehezkiel 9:3, 4.

Jalma-jalma anu narima éta meterai keur ngilu prihatin ku dosa-dosa garéja jeung dosa-dosa nagri, sarta kasaksian Yehezkiel kanyulam dina sajarah Yerusalem jeung Mesir, lambang garéja jeung dunya.

“Ragi kasalehan can sagemblengna tacan leungit kakawasaanana. Dina waktu nalika bahaya jeung kaayaan tunduhna gereja panggedéna, rombongan leutik anu nangtung dina caang bakal ngahuleng jeung ngarintih ku lantaran kalakuan-kalakuan keji anu dipigawé di eta nagri. Tapi utamana deui, doa maranéhna bakal naék pikeun kapentingan gereja sabab para anggotana keur ngalakonan nurutkeun cara dunya. ...”

“Parentahna nyaeta: ‘Geura ngaliwatan tengah kota, ngaliwatan tengah Yerusalem, sarta pasang hiji tanda dina tarang jalma-jalma anu ngahuleng jeung anu ceurik ku sabab sagala kakageulisan anu dipigawe di tengahna.’ Maranéhanana anu ngahuleng jeung ceurik ieu geus ngedalkeun kecap-kecap kahirupan; maranéhanana geus mere pangwawadian, naséhat, jeung pangdu’a. Sababaraha jalma anu geus ngahinakeun Allah tobat sarta ngahinakeun haténa di payuneun Mantenna. Tapi kamulyaan PANGERAN geus undur ti Israil; sanajan loba anu masih kénéh neraskeun rupa-rupa tatacara agama, kakawasaan jeung ayana-Na geus taya.” Testimonies, jilid 5, 209, 210.

Dina kontéks kitab Ratapan, tangisan jeung sungkawa anu ngalambangkeun tilu malaikat dina Wahyu opat welas, ratapan jeung tangisan téh nyaéta malaikat kahiji jeung kadua, sedengkeun anu

katilu nyaéta amanat cilaka, hiji lambang tina angin wetan anu ditahan ku opat malaikat panahan dina Wahyu tujuh.

Mesir

Dina kitab Yézékiel, aya tilu welas titimangsa anu disebutkeun. Nu kahiji tina runtuyan titimangsa ngeunaan Mesir aya dina Yézékiel 29:1, sarta éta ngawakilan taun 587 SM.

Dina taun kasapuluh, dina bulan kasapuluh, dina poé ka dua welas dina éta bulan, sumping firman PANGERAN ka kuring, saur-Na, “Eh anak manusa, hadapkeun beungeut maneh ngalawan Firaun raja Mesir, sarta nubuatkeun ngalawan anjeunna, jeung ngalawan sakuliah Mesir: Ucapkeun, sarta sebutkeun, Kieu timbalan Gusti ALLAH; Tingali, Kami ngalawan ka maneh, eh Firaun raja Mesir, éta naga gedé anu ngagolér di tengah walungan-walunganana, anu geus ngucap, ‘Walungan kuring téh kagungan kuring sorangan, jeung ku kuring dijieun pikeun diri kuring sorangan.’” Yehezkiel 29:1–3.

587 SM nyaéta taun pangepungan, anu dimimitian satengah taun saacan karuksakan Yerusalem. Dina mangsa éta Yehezkiel ngumumkeun yén Allah bakal ngagulingkeun Mesir, sarta yén panggulingan éta bakal némbongkeun ka umat Allah kabodohan maranéhna lantaran ngandel ka naga Mesir. Dina ahir éta pasal diucapkeun hiji putusan yén Mesir bakal dipasrahkeun ka Babul, ku kituna nandaan iraha sapuluh raja masrahkeun karajaan katujuh maranéhna tina nubuat Alkitab ka Babul modéren—karajaan kadalapan anu asalna tina tujuh éta. Nubuat éta kacumponan ‘tujuh welas’ taun ti harita, dina 571 SM, sakumaha ditepikeun dina ahir éta pasal. Ku kituna, Pasal 29 ngandung rujukan pananggalan anu kahiji jeung anu panungtung anu patali jeung Mesir.

Sarta kajadian dina taun ka dua puluh tujuh, dina bulan kahiji, dina poé kahiji bulan eta, firman PANGERAN sumping ka kuring, nimbalan, “Eh anak manusa, Nebukadreshar, raja Babul, geus ngagerakkeun baladna ngalakonan pagawean anu beurat pisan ngalawan Tirus; unggal sirah jadi botak, jeung unggal taktak jadi lecet; tapi manehna teu meunang upah, kitu deui baladna, tina Tirus, pikeun pagawean anu geus dipigawe ku maranehna ngalawan eta: Ku sabab eta, kieu timbalan Gusti ALLAH; Tenjo, Kami rek masrahkeun tanah Mesir ka Nebukadreshar, raja Babul; sarta manehna bakal mawa jauh rahayatna anu loba, sarta mawa rampasanana, sarta mawa jarahanana; sarta eta bakal jadi upah pikeun baladna. Kami geus maparin tanah Mesir ka manehna pikeun hasil pagaweanana anu ku eta manehna geus ngawula ngalawan eta, sabab maranehna geus digawe pikeun Kami, timbalan Gusti ALLAH. Dina poé eta Kami bakal ngajadikeun tanduk kulawarga Israil mimiti mekar, sarta Kami bakal maparin ka maneh lawangna sungut di tengah maranehna; sarta maranehna bakal nyaho yen Kami teh PANGERAN.” Yehezkiel 29:17–21.

Taun ka-duapuluh dina bulan kahiji dina poé kahiji dina ayat tujuh welas ngalambangkeun tanggal panungtung tina tilu belas tanggal dina Yehezkiel, sarta éta hiji-hijina tanggal anu tumiba sanggeus 22 Oktober 573 SM. Éta ngalambangkeun waktu raja kalér dina Daniel 11:42–43 dipaparinkeun Mesir, kitu deui titik nalika sapuluh raja mikeun karajaanana nu katujuh ka karajaan nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh. Ieu kacumponan nalika “tanduk kulawarga Israél” mimiti mekar. Dina Yesaya, Israél mekar dina poé angin ti wetan.

Anjeunna bakal nyababkeun jalma-jalma anu asalna ti Yakub ngakar; Israél bakal mekar jeung bertunas, sarta ngeusian beungeut dunya ku buah. Yesaya 27:8.

Nalika Yéhézekiel 29:17 kagenepan, sarta naga Mesir dipasrahkeun ka sato galak kapausan dina hukum Minggu anu moal lila deui datang, hujan panungtung bakal dicurahkeun tanpa ukuran ka Israél. Hujan éta mimiti dina 9/11 minangka cipratan leutik, sakumaha dilambangkeun ku Kristus nalika Anjeunna ngembus ka murid-murid-Na sanggeus Anjeunna turun ka bumi sanggeus Anjeunna naék ka Rama-Na saatos kabangkitan-Na.

“Kalakuan Kristus dina niupkeun Roh Suci ka murid-murid-Na, sarta dina maparin karapihan-Na ka maranéhna, ibarat sababaraha tetes saméméh hujan anu loba pisan anu bakal dipaparinkeun dina poé Pentakosta.” Spirit of Prophecy, jilid 3, 243.

Ramalan Yehezkiel ngeunaan ragragna Mesir diproklamasikeun dina taun 587 SM, taun pangepungan, sarta ‘tujuh belas’ taun ti harita ramalan éta kacumponan. Ieu kacumponan dina mangsa anu dilambangkeun ku angka ‘tujuh belas,’ ku kituna ngalambangkeun sajarah anu disumputkeun tina ayat opat puluh Daniel sabelas. Ieu kudu kacumponan salila mangsa pamaséan saratus opat puluh opat rébu anu digambarkeun dina pasal salapan Yehezkiel. Dina mangsa pamaséan, hujan panungtungan dicurahkeun, mimiti minangka cipratan dina 9/11 tuluy jadi curahan lengkep dina hukum Minggu. Ieu kacumponan nurutkeun Yesaya dina “poé angin ti wétan,” sarta Islam téh angin ti wétan, jeung Islam téh “cilaka” anu katilu. Amanat anu kudu didahar ku Yehezkiel téh hiji amanat tilu rangkep, anu bagian katiluna mangrupa amanat cilaka.

Tilu welas amanat Yéheskiel nu dicatet tanggalna dipidangkeun patalina jeung Yerusalem, Mesir, jeung Tirus. Kabéh éta nyanghareupan pangreuwas, sakumaha dilambangkeun ku angka “tilu welas.”

Urang baris neraskeun ngulik pananggalan kitab Yehezkiel dina artikel salajengna.